

Article cinquè.

Els qui es considerin amb dret a les pensions que aquesta Llei estableix ho han de sol·licitar acompanyant a aquest efecte la documentació que estimin pertinent per fonamentar el seu dret. Amb aquesta finalitat s'accepten qualssevol dels mitjans de prova admesos en dret.

Els titulars dels registres civils han de facilitar als beneficiaris eventuais que ho sol·licitin una còpia literal de l'acta de defunció del causant, i, en cas que no consti en el Registre, han de procedir a la inscripció fora de termini d'acord amb les disposicions de la Llei de registre civil, tot això amb caràcter gratuït. Així mateix, els secretaris dels jutjats i tribunals de la jurisdicció civil i militar han d'estendre els certificats de sentència relatius als causants que siguin sol·licitats pels beneficiaris eventuais.

Les sol·licituds s'han de formular per escrit, acompanyades de la documentació a què es refereix el paràgraf anterior, dins el termini d'un any a partir de la promulgació d'aquesta Llei.

Els qui dins d'aquest termini no hagin sol·licitat la pensió, no veuran decaigut el seu dret, però els efectes econòmics només tenen vigència a partir de la data de presentació de la sol·licitud corresponent.

Article sisè.

Les resolucions de les peticions tramitades de la manera que s'estableixi reglamentàriament corresponen als òrgans competents del Ministeri d'Hisenda.

Article setè.

Les resolucions de la concessió de pensió tenen efectes econòmics des del dia u de maig de mil nou-cents setanta-sis.

Article vuitè.

Les pensions es financen amb càrrec als crèdits que a aquests efectes es consignin en els pressupostos generals de l'Estat.

L'abonament mensual de les pensions s'efectua a través dels serveis del Ministeri d'Hisenda, que, amb la presentació prèvia dels títols dels beneficiaris, han de practicar l'alta en nòmina, una vegada rebuda l'ordre de pagament corresponent.

Article novè.

Per a la percepció d'aquestes pensions no obsta la pèrdua de la nacionalitat espanyola sempre que no s'hagi produït després de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—El que disposa aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—Es faculta el Govern per dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquesta Llei per adoptar les mesures orgàniques, funcionals i el procediment necessari per aconseguir una aplicació eficaç i ràpida dels seus preceptes.

Tercera.—Es faculta el Ministeri d'Hisenda per introduir en les plantilles orgàniques dels seus serveis centrals i perifèrics les modificacions que resultin adequades, així com per crear els serveis i les unitats necessaris per a una aplicació eficaç i ràpida dels drets que reconeix aquesta Llei.

Quarta.—El Ministeri d'Hisenda ha d'habilitar els crèdits necessaris tant per al pagament de les pensions que en aquesta Llei es reconeixen com per atendre l'increment de despesa que es pugui originar com a conseqüència de la tramitació dels corresponents expedients de concessió de pensions.

Cinquena.—Per al que no es disposa expressament en aquest text és aplicable amb caràcter supletori la legislació general sobre drets passius dels funcionaris civils de l'Estat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les persones que siguin beneficiàries de les prestacions concedides pel Reial decret llei trenta-cinc/mil nou-cents setanta-vuit, de setze de novembre, o les que tinguin en tramitació la concessió d'aquestes, no han d'iniciar un nou procediment per acollir-se als beneficis d'aquesta Llei. Es procedeix, sense més ni més, al seu reconeixement d'ofici quant a les primeres, pels òrgans competents de l'Administració pública.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats el Reial decret llei trenta-cinc/mil nou-cents setanta-vuit, de setze de novembre, pel qual es concedeixen pensions als familiars dels espanyols morts com a conseqüència de la guerra de mil nou-cents trenta-sis – trenta-nou, i totes les disposicions, sigui quin sigui el seu rang, que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, divuit de setembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

23708 LLEI ORGÀNICA 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària. («BOE» 239, de 5-10-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRELIMINAR

Article primer

Les institucions penitenciàries que regula aquesta Llei tenen com a fi primordial la reeducació i la reinserció social dels sentenciats a penes i mesures penals privatives de llibertat, així com la retenció i custòdia de detinguts, presos i penats.

Igualment tenen al seu càrrec una tasca assistencial i d'ajuda per a interns i alliberats.

Article segon

L'activitat penitenciària s'ha de dur a terme amb les garanties i dins els límits establerts per la Llei, els reglaments i les sentències judicials.

Article tercer

L'activitat penitenciària s'ha d'exercir respectant, sempre, la personalitat humana dels reclosos i els seus drets i interessos jurídics no afectats per la condemna, sense

que s'estableixi cap diferència per raó de raça, opinions polítiques, creences religioses, condició social o qualssevol altres circumstàncies de naturalesa anàloga.

En conseqüència:

U. Els interns poden exercir els drets civils, polítics, socials, econòmics i culturals, sense exclusió del dret de sufragi, llevat que siguin incompatibles amb l'objecte de la seva detenció o el compliment de la condemna.

Dos. S'han d'adoptar les mesures necessàries perquè els interns i els seus familiars conservin els seus drets a les prestacions de la Seguretat Social, adquirits abans de l'ingrés a la presó.

Tres. En cap cas no es pot impedir que els interns continuïn els procediments que tinguin pendents en el moment del seu ingrés a la presó i puguin entaular noves accions.

Quatre. L'Administració penitenciària ha de vetllar per la vida, integritat i salut dels interns.

Cinc. L'intern té dret a ser designat pel seu propi nom.

Article quart

U. Els interns han de:

a) Romandre a l'establiment a disposició de l'autoritat que hagi decretat el seu internament o per complir les condemnes que se'ls imposin, fins al moment del seu alliberament.

b) Acatar les normes de règim interior, reguladores de la vida de l'establiment, i complir les sancions disciplinàries que li siguin imposades en el cas d'infracció d'aquelles, i de conformitat amb el que estableix l'article quaranta-quatre.

c) Mantenir una actitud normal de respecte i consideració amb els funcionaris d'institucions penitenciàries i autoritats judicials o d'un altre ordre, tant dins dels establiments penitenciaris com fora d'aquests en ocasió de trasllat, conduccions o pràctiques de diligències.

d) Observar una conducta correcta amb els companys d'internament.

Dos. S'ha de procurar fomentar la col·laboració dels interns en el tractament penitenciar d'acord amb les tècniques i els mètodes que els siguin prescrits en funció del diagnòstic individualitzat.

Article cinquè

El règim de presó preventiva té per objecte retenir l'intern a disposició de l'autoritat judicial. El principi de la presumpció d'innocència ha de presidir el règim penitenciar dels preventius.

Article sisè

Cap intern no pot ser sotmès a maltractaments de paraula o obra.

TÍTOL PRIMER

Dels establiments i mitjans materials

Article setè

Els establiments penitenciaris comprenen:

- Establiments de preventius.
- Establiments de compliment de penes.
- Establiments especials.

Article vuitè

U. Els establiments de preventius són centres destinats a la retenció i custòdia de detinguts i presos. També es poden complir penes i mesures penals privatives de llibertat quan l'internament efectiu pendent no excedeixi els sis mesos.

Dos. A cada província hi pot haver més d'un establiment d'aquesta naturalesa.

Tres. Quan no hi hagi establiments de preventius per a dones i joves, han d'ocupar en els d'homes departaments que constitueixin unitats amb una separació absoluta i amb una organització i un règim propis.

Article novè

U. Els establiments de compliment són centres destinats a l'execució de les penes privatives de llibertat. S'organitzen separadament per a homes i dones i són de dos tipus: de règim ordinari i obert.

Dos. Els joves han de complir separadament dels adults en establiments diferents o, en tot cas, en departaments separats. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per joves les persones d'un sexe o l'altre que no hagin complert els vint-i-un anys. Excepcionalment, i tenint en compte la personalitat de l'intern, poden romandre en centres destinats a joves els qui, havent complert vint-i-un anys, no hagin fet els vint-i-cinc.

Article deu

U. No obstant el que disposa el número u de l'article anterior, hi ha establiments de compliment de règim tancat o departaments especials per als penats qualificats de perillositat extrema o per a casos d'inadaptació als règims ordinari i obert, apreciats per causes objectives en resolució motivada, llevat que l'estudi de la personalitat del subjecte denoti la presència d'anomalies o deficiències que hagin de determinar la seva destinació al centre especial corresponent.

Dos. També poden ser destinats a aquests establiments o departaments especials amb caràcter d'excepció i absoluta separació dels penats, donant-ne compte a l'autoritat judicial corresponent, els interns preventius en què concorrin les circumstàncies expressades al número anterior; s'entén que la inadaptació es refereix al règim propi dels establiments de preventius.

Tres. El règim d'aquests centres es caracteritza per una limitació de les activitats en comú dels interns i per un control i una vigilància superiors sobre aquests de la forma que reglamentàriament es determini.

La permanència dels interns destinats a aquests centres ha de ser pel temps necessari fins que desapareguin o disminueixin les raons o circumstàncies que van determinar el seu ingrés.

Article onze

Els establiments especials són aquells en què preval el caràcter assistencial i són dels tipus següents:

- Centres hospitalaris.
- Centres psiquiàtrics.
- Centres de rehabilitació social, per a l'execució de mesures penals, de conformitat amb la legislació vigent en aquesta matèria.

Article dotze

U. L'Administració penitenciària ha de fixar la ubicació dels establiments dins les àrees territorials que es designin. En tot cas, s'ha de procurar que cadascuna dis-

posi del nombre suficient d'establiments per satisfer les necessitats penitenciàries i evitar el desarrelament social dels penats.

Dos. Els establiments penitenciaris no han de acollir més de tres-cents cinquanta interns per unitat.

Article tretze

Els establiments penitenciaris han de tenir en el conjunt de les seves dependències serveis idonis de dormitoris individuals, infermeries, escoles, biblioteca, instal·lacions esportives i recreatives, tallers, patis, perruqueria, cuina, menjador, locutoris individualitzats, departament d'informació a l'exterior, sales annexes de relacions familiars i, en general, tots els que permetin dur-hi a terme una vida de col·lectivitat organitzada i una classificació adequada dels interns, en relació amb els fins que en cada cas els estan atribuïts.

Article catorze

L'Administració penitenciària ha de vetllar perquè els establiments siguin dotats dels mitjans materials i personals necessaris que assegurin el manteniment, desenvolupament i compliment dels seus fins.

TÍTOL II

Del règim penitenciar

CAPÍTOL PRIMER

ORGANITZACIÓ GENERAL

Article quinze

U. L'ingrés d'un detingut, pres o penat, en qualsevol dels establiments penitenciaris es fa mitjançant manament o ordre de l'autoritat competent, excepte en el supòsit de presentació voluntària, que s'ha de comunicar immediatament a l'autoritat judicial, la qual ha de resoldre el que sigui oportú, i en els supòsits d'estats d'alarma, d'excepció o de setge en els quals cal atènyer-se al que disposen les lleis especials corresponents.

Dos. A cada intern se li ha d'obrir un expedient personal relatiu a la seva situació processal i penitenciària del qual té dret a ser informat, i per a cada penat es forma un protocol de personalitat.

Article setze

Segui quin sigui el centre en què tingui lloc l'ingrés, s'ha de procedir, de manera immediata, a una separació completa, tenint en compte el sexe, emotivitat, edat, antecedents, estat físic i mental i, respecte dels penats, les exigències del tractament.

En conseqüència:

a) Els homes i les dones han d'estar separats, llevat dels supòsits excepcionals que reglamentàriament es determinin.

b) Els detinguts i presos han d'estar separats dels condemnats i, en ambdós casos, els primaris dels reincidents.

c) Els joves, siguin detinguts, presos o penats, han d'estar separats dels adults en les condicions que es determinin reglamentàriament.

d) Els qui presentin malaltia o deficiències físiques o mentals han d'estar separats dels qui puguin seguir el règim normal de l'establiment.

e) Els detinguts i presos per delictes dolosos han d'estar separats dels qui ho estiguin per delictes d'imprudència.

Article disset

U. La llibertat dels detinguts, presos o penats només pot ser acordada per l'autoritat competent.

Dos. El director de l'establiment ha de posar en llibertat els detinguts si, transcorregudes les setanta-dues hores següents al moment de l'ingrés, no s'ha rebut manament o ordre de presó.

Tres. Per procedir a l'excarceració dels condemnats és necessària l'aprovació de la llibertat definitiva pel tribunal sentenciador o de la proposta de llibertat condicional pel jutge de vigilància.

Quatre. En el moment de l'excarceració s'ha de lliurar a l'alliberat el saldo del seu compte de peculi, els valors i efectes dipositats a nom seu, així com un certificat del temps que va estar privat de llibertat i la qualificació professional obtinguda durant la seva reclusió. Si no té mitjans econòmics, se li han de facilitar els necessaris per arribar a la seva residència i subvenir les seves primeres despeses.

Article divuit

Els trasllats dels detinguts, presos i penats s'han d'efectuar de forma que es respectin la dignitat i els drets dels interns i la seguretat de la conducció.

Article dinou

U. Tots els interns s'han d'allotjar en cel·les individuals. En cas d'insuficiència temporal d'allotjament o per indicació del metge o dels equips d'observació i tractament, es pot recórrer a dependències col·lectives. En aquests casos, els interns s'han de seleccionar adequadament.

Dos. Tant les dependències destinades a l'allotjament nocturn dels reclusos com aquelles en què es dugui a terme la vida en comú han de satisfer les necessitats de la higiene i estar condicionades de manera que el volum d'espai, ventilació, aigua, enllumenat i calefacció s'ajusti a les condicions climàtiques de la localitat.

Tres. Per raons d'higiene s'exigeix una neteja personal acurada. Amb aquesta finalitat, l'Administració ha de facilitar gratuïtament als interns els serveis i articles de neteja diària necessaris.

Article vint

U. L'intern té dret a vestir les seves pròpies peces, sempre que siguin adequades, o optar per les que li faciliti l'establiment, que han de ser correctes, adaptades a les condicions climatològiques i desproveïdes de qualsevol element que pugui afectar la dignitat de l'intern.

Dos. En els supòsits de sortida a l'exterior han de vestir robes que no denotin la seva condició de reclusos. Si no disposen de les adequades, se'ls han de procurar les necessàries.

Article vint-i-u

U. Tots els interns han de disposar de la roba necessària per al seu llit i d'un moble adequat per guardar-hi les seves pertinences.

Dos. L'Administració ha de proporcionar als interns una alimentació controlada pel metge, convenientment preparada i que respongui en quantitat i qualitat a les normes dietètiques i d'higiene, tenint en compte el seu estat de salut, la naturalesa del treball i, en la mesura que es pugui, les seves conviccions filosòfiques i religioses. Els interns han de disposar, en circumstàncies normals, d'aigua potable a totes les hores.

Article vint-i-dos

U. Quan el Reglament no autoritzi l'intern a conservar en el seu poder diners, robes, objectes de valor o altres que li pertanyin, s'han de guardar en un lloc segur, amb el resguard corresponent previ, o s'han d'enviar a persones autoritzades pel reclús per rebre'ls.

Dos. El director, a instància del metge, pot ordenar per raons d'higiene la inutilització de les robes i efectes contaminats propietat dels interns.

Tres. El director, a instància de l'intern o del metge, i de conformitat amb aquest en tot cas, ha de decidir sobre la destinació dels medicaments que tingui en el seu poder l'intern en el moment de l'ingrés a l'establiment o rebí de l'exterior, i ha de disposar quins pot conservar per a la seva administració personal i quins han de quedar dipositats a la infermeria, ateses les necessitats del malalt i les exigències de la seguretat. Si als interns els són intervinguts estupefaents, s'ha de complir el que preveuen les disposicions legals.

Article vint-i-tres

Els registres i escorcolls a les persones dels interns, les seves pertinences i locals que ocupin, els recomptes, així com les requisites de les instal·lacions de l'establiment, s'han d'efectuar en els casos amb les garanties i periodicitat que reglamentàriament es determinin i dins del respecte a la dignitat de la persona.

Article vint-i-quatre

S'han d'establir i estimular, de la forma que s'assenyali reglamentàriament, sistemes de participació dels interns en activitats o responsabilitats d'ordre educatiu, recreatiu, religiós, laboral, cultural o esportiu. En el desenvolupament dels serveis alimentaris i confecció de racionats s'ha de procurar igualment la participació dels interns.

Es permet als interns l'adquisició pel seu compte de productes alimentaris i de consum dins els límits reglamentàriament fixats. La venda d'aquests productes és gestionada directament per l'Administració penitenciària o per empreses concessionàries. L'autoritat competent ha de controlar els preus, i en cap cas no poden ser superiors als que regeixin a la localitat en què estigui ubicat l'establiment. Els interns també han de participar en el control de qualitat i preus dels productes venuts al centre.

Article vint-i-cinc

U. En tots els establiments penitenciaris ha de regir un horari, que s'ha de complir puntualment.

Dos. El temps s'ha de distribuir de manera que es garanteixin vuit hores diàries per al descans nocturn i quedin ateses les necessitats espirituals i físiques, les sessions de tractament i les activitats formatives laborals i culturals dels interns.

CAPÍTOL II

TREBALL

Article vint-i-sis

El treball es considera un dret i un deure de l'intern, i és un element fonamental del tractament.

Les seves condicions són:

- No ha de tenir caràcter aflictiu ni ser aplicat com a mesura de correcció.
- No ha d'atemptar contra la dignitat de l'intern.

- Ha de tenir caràcter formatiu, creador o conservador d'hàbits laborals, productiu o terapèutic, amb la finalitat de preparar els interns per a les condicions normals del treball lliure.

- S'ha d'organitzar i planificar, atenent les aptituds i qualificació professional, de manera que satisfaci les aspiracions laborals dels reclosos quan siguin compatibles amb l'organització i seguretat de l'establiment.

- L'ha de facilitar l'Administració.

- Ha de gaudir de la protecció dispensada per la legislació vigent en matèria de Seguretat Social.

- No s'ha de supeditar a l'assoliment d'interessos econòmics per part de l'Administració.

Article vint-i-set

U. El treball que realitzin els interns, dins o fora dels establiments, ha d'estar comprès en alguna de les modalitats següents:

- Les de formació professional, a les quals l'Administració ha de donar caràcter preferent.

- Les dedicades a l'estudi i formació acadèmica.

- Les de producció de règim laboral o mitjançant formules cooperatives o similars d'acord amb la legislació vigent.

- Les ocupacionals que formin part d'un tractament.

- Les prestacions personals en serveis auxiliars comuns de l'establiment.

- Les artesanals, intel·lectuals i artístiques.

Dos. Qualsevol treball directament productiu que realitzin els interns ha de ser remunerat i s'ha d'exercir en les condicions de seguretat i higiene establertes en la legislació vigent.

Article vint-i-vuit

El treball ha de ser compatible amb les sessions de tractament i amb les necessitats d'ensenyament en els nivells obligatoris. Amb aquesta finalitat l'Administració ha d'adoptar les mesures que reglamentàriament es determinin per assegurar la satisfacció d'aquells fins i garantir l'efectivitat del resultat.

Article vint-i-nou

U. Tots els penats tenen l'obligació de treballar d'acord amb les seves aptituds físiques i mentals.

Queden exceptuats d'aquesta obligació, sens perjudici de poder gaudir, si s'escau, dels beneficis penitenciaris:

- Els sotmesos a tractament mèdic per causes d'accident o malaltia, fins que siguin donats d'alta.

- Els qui pateixin incapacitat permanent per a tota classe de treballs.

- Els més grans de seixanta-cinc anys.

- Els perceptors de prestacions per jubilació.

- Les dones embarassades durant les sis setmanes anteriors a la data prevista per al part, i les vuit posteriors a l'infantament.

- Els interns que no puguin treballar per raó de força major.

Dos. Els sotmesos a presó preventiva poden treballar d'acord amb les seves aptituds i inclinacions. L'Administració de l'establiment els ha de facilitar els mitjans d'ocupació de què disposi, i ha de permetre a l'intern que se'n procuri altres a càrrec seu, sempre que siguin compatibles amb les garanties processals i la seguretat i el bon ordre d'aquell. Els qui voluntàriament realitzin qualsevol dels treballs expressats a l'article vint-i-set ho

han de fer en les condicions i amb els efectes i beneficis previstos en aquesta Llei. Tot intern ha de contribuir al bon ordre, neteja i higiene de l'establiment, i s'han de determinar reglamentàriament els treballs organitzats amb aquestes finalitats.

Article trenta

Els béns, productes o serveis obtinguts pel treball dels interns tenen, en igualtat de condicions, caràcter preferent en les adjudicacions de subministraments i obres de les administracions públiques.

Article trenta-u

U. La direcció i el control de les activitats dutes a terme en règim laboral dins dels establiments corresponen a l'Administració penitenciària.

Dos. L'Administració ha d'estimular la participació dels interns en l'organització i planificació del treball.

Article trenta-dos

Els interns poden formar part del consell rector i de la direcció o gerència de les cooperatives que es constitueixin. L'Administració adquireix la qualitat de soci d'aquelles, contribuint a la consecució de l'objecte social corresponent de conformitat amb la legislació vigent.

Article trenta-tres

U. L'Administració ha d'organitzar i planificar el treball de caràcter productiu en les condicions següents:

a) Ha de proporcionar treball suficient per ocupar en dies laborables els interns, garantint el descans setmanal.

b) La jornada de treball no pot excedir la màxima legal i s'ha de procurar que els horaris laborals permetin disposar de temps suficient per a l'aplicació dels mitjans de tractament.

c) Ha de vetllar perquè la retribució sigui conforme al rendiment, la categoria professional i la classe d'activitat exercida.

d) Ha de tenir cura que els interns contribueixin al sosteniment de les seves càrregues familiars i al compliment de la resta de les seves obligacions. El reclús ha de disposar de la quantitat sobrant en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Dos. La retribució del treball dels interns només és embargable en les condicions i amb els requisits establerts per al salari del treballador lliure.

Article trenta-quatre

Els interns, com a treballadors per compte d'altri o socis cooperadors, han d'assumir individualment la defensa dels seus drets i interessos laborals o cooperatius, que han d'exercir davant els organismes i tribunals competents, amb la reclamació o conciliació prèvia en via administrativa i de la forma que reglamentàriament es determini.

Article trenta-cinc

Els alliberats que s'hagin inscrit a l'oficina d'ocupació dins els quinze dies següents al de la seva excarceració i no hagin rebut una oferta de treball adequada tenen dret

a la prestació per desocupació en les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

CAPÍTOL III

ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Article trenta-sis

U. A cada centre hi ha d'haver almenys un metge general amb coneixements psiquiàtrics, encarregat de cuidar de la salut física i mental dels interns i de vigilar les condicions d'higiene i salubritat a l'establiment, el qual pot, si s'escau, sol·licitar la col·laboració d'especialistes. Igualment hi ha d'haver almenys un ajudant tècnic sanitari i s'ha de disposar dels serveis d'un metge odontòleg i del personal auxiliar adequat.

Dos. A més dels serveis mèdics dels establiments, els interns poden ser assistits en les institucions hospitalàries i assistencials de caràcter penitenciari i, en casos de necessitat o d'urgència, en altres centres hospitalaris.

Tres. Els interns poden sol·licitar a costa seva els serveis mèdics de professionals aliens a les institucions penitenciàries, excepte quan raons de seguretat aconsellin limitar aquest dret.

Article trenta-set

Per a la prestació de l'assistència sanitària tots els establiments han d'estar dotats:

a) D'una infermeria, que ha de tenir un nombre suficient de llits, i ha d'estar proveïda del material clínic, l'instrumental adequat i els productes farmacèutics bàsics per a cures d'urgència i intervencions dentals.

b) D'una dependència destinada a l'observació psiquiàtrica i a l'atenció dels toxicòmans.

c) D'una unitat per a malalts contagiosos.

Article trenta-vuit

U. Als establiments o departaments per a dones hi ha d'haver una dependència dotada del material d'obstetrícia necessari per al tractament de les internes embarassades i de les que acaben de donar a llum i estiguin convalescents, així com per atendre els parts la urgència dels quals no permeti que es realitzin en hospitals civils.

Dos. Igualment hi pot haver un local habilitat per a guarderia infantil i educació preescolar amb la finalitat que les internes puguin tenir en companyia seva els fills que no hagin assolit l'edat d'escolaritat obligatòria.

Tres. Als establiments de dones s'ha de facilitar a les internes els articles necessaris d'ús normal per a la higiene íntima.

Article trenta-nou

Els diagnòstics psiquiàtrics que afectin la situació penitenciària dels interns els ha de realitzar un equip tècnic, integrat per un especialista en psiquiatria, un metge forense i el de l'establiment, i en tot cas s'hi ha d'adjuntar un informe de l'equip d'observació o de tractament.

Article quaranta.

L'assistència mèdica i sanitària ha d'estar assegurada pel reconeixement inicial de les ingressades i els successius que reglamentàriament es determinin.

CAPÍTOL IV

RÈGIM DISCIPLINARI

Article quaranta-u

U. El règim disciplinari dels establiments es dirigeix a garantir la seguretat i aconseguir una convivència ordenada.

Dos. Cap intern no pot dur a terme cap servei que impliqui l'exercici de facultats disciplinàries.

Article quaranta-dos

U. Els interns no han de ser corregits disciplinàriament sinó en els casos establerts al Reglament i amb les sancions expressament previstes en aquesta Llei.

Les infraccions disciplinàries es classifiquen en faltes molt greus, greus i lleus.

Dos. No es poden imposar altres sancions que:

- Aïllament en cel·la, que no pot excedir els catorze dies.
- Aïllament de fins a set caps de setmana.
- Privació de permisos de sortida per un temps que no pot ser superior a dos mesos.
- Limitació de les comunicacions orals al mínim de temps previst reglamentàriament, durant un mes com a màxim.
- Privació de passejades i actes recreatius comuns, quan sigui compatible amb la salut física i mental, fins a un mes com a màxim.
- Amonestació.

Tres. En els casos de repetició de la infracció, les sancions es poden incrementar en la meitat del seu màxim.

Quatre. La sanció d'aïllament en cel·la només és d'aplicació en els casos en què es manifesti una agressivitat o violència evident per part de l'intern, o quan aquest reiteradament i greument alteri la convivència normal al centre. En tot cas, la cel·la en què es compleix la sanció ha de ser de característiques anàlogues que les restants de l'establiment.

Cinc. Al culpable de dues o més faltes se li han d'imposar les sancions corresponents a totes aquestes per al seu compliment simultani si és possible, i, si no ho és, s'han de complir per ordre de la seva respectiva gravetat, però el màxim del seu compliment no pot excedir mai el triple del temps corresponent a la més greu, ni quaranta-dos dies consecutius en cas d'aïllament en cel·la.

Sis. Les sancions poden ser reduïdes per decisió de l'òrgan col·legiat corresponent o a proposta de l'equip tècnic, i, quan s'adverteixi que hi va haver error en l'aplicació d'un correctiu, s'ha de procedir a una nova qualificació, o, si s'escau, a aixecar immediatament el càstig.

Article quaranta-tres

U. La sanció d'aïllament s'ha de complir amb informe del metge de l'establiment, el qual ha de vigilar diàriament l'intern mentre romangui en aquesta situació, i ha d'informar el director sobre el seu estat de salut física i mental i, si s'escau, sobre la necessitat de suspendre o modificar la sanció imposada.

Dos. En els casos de malaltia del sancionat, i sempre que les circumstàncies ho aconsellin, s'ha de suspendre l'efectivitat de la sanció que consisteixi en internament en una cel·la d'aïllament, fins que l'intern sigui donat d'alta o l'òrgan col·legiat corresponent ho estimi oportú, respectivament.

Tres. Aquesta sanció no s'aplica a les dones gestants i a les dones fins a sis mesos després de la finalització de l'embaràs, a les mares lactants i a les que tinguin fills amb elles.

Quatre. L'aïllament s'ha de complir en el compartiment que habitualment ocupi l'intern, i en els supòsits que ho comparteixi amb altres o per la seva pròpia seguretat o pel bon ordre de l'establiment, ha de passar a un d'individual de mides i condicions semblants.

Article quaranta-quatre

U. Les sancions disciplinàries les ha d'imposar l'òrgan col·legiat corresponent, l'organització i composició del qual es determinen en el Reglament.

Dos. Cap intern no pot ser sancionat sense ser informat prèviament de la infracció que se li atribueixi i sense que se li hagi permès presentar la seva defensa, verbal o escrita.

Tres. La interposició de recurs contra resolucions sancionadores suspèn l'efectivitat de la sanció, excepte quan la correcció no es pugui demorar perquè es tracta d'un acte d'indisciplina greu. Els recursos contra resolucions que imposin la sanció d'aïllament en cel·la són de tramitació urgent i preferent.

Article quaranta-cinc

U. Només es poden utilitzar, amb autorització del director, els mitjans coercitius que s'estableixin reglamentàriament en els casos següents:

- Per impedir actes d'evasió o de violència dels interns.
- Per evitar danys dels interns a ells mateixos, a altres persones o a coses.
- Per vèncer la resistència activa o passiva dels interns a les ordres del personal penitenciari en l'exercici del seu càrrec.

Dos. Quan, davant la urgència de la situació, s'hagi de fer ús d'aquests mitjans s'ha de comunicar immediatament al director, qui ho ha de posar en coneixement del jutge de vigilància.

Tres. L'ús de les mesures coercitives està dirigit exclusivament al restabliment de la normalitat i només subsisteix el temps estrictament necessari.

Quatre. En l'exercici de les seves funcions de vigilància els funcionaris d'institucions penitenciàries no poden utilitzar armes de foc.

CAPÍTOL V

RECOMPENSES

Article quaranta-sis

Els actes que posin en relleu bona conducta, esperit de treball i sentit de responsabilitat en el comportament personal i en les activitats organitzades de l'establiment s'han d'estimular mitjançant un sistema de recompensa reglamentàriament determinat.

CAPÍTOL VI

PERMISOS DE SORTIDA

Article quaranta-set

U. En cas de mort o malaltia greu dels pares, cònjuge, fills, germans i altres persones íntimament vincula-

des amb els interns, infantament de la dona, així com per motius importants i comprovats, amb les mesures de seguretat adequades, s'han de concedir permisos de sortida, llevat que hi concorrin circumstàncies excepcionals.

Dos. Igualment es poden concedir permisos de sortida fins de set dies com a preparació per a la vida en llibertat, amb l'informe previ de l'equip tècnic, fins a un total de trenta-sis o quaranta-vuit dies per any als condemnats de segon o tercer grau, respectivament, sempre que hagin extingit la quarta part de la condemna i no observin mala conducta.

Article quaranta-vuit

Els permisos a què es refereix l'article anterior poden ser concedits així mateix a interns preventius amb l'aprovació, en cada cas, de l'autoritat judicial corresponent.

CAPÍTOL VII

INFORMACIÓ, QUEIXES I RECURSOS

Article quaranta-nou

Els interns han de rebre al seu ingrés informació escrita sobre el règim de l'establiment, els seus drets i deures, les normes disciplinàries i els mitjans per formular peticions, queixes o recursos. Als qui no puguin entendre la informació pel procediment indicat, se'ls ha de facilitar per un altre mitjà adequat.

Article cinquanta

U. Els interns tenen dret a formular peticions i queixes relatives al seu tractament o al règim de l'establiment davant el director o persona que el representi, a fi que prengui les mesures oportunes o, si s'escau, les faci arribar a les autoritats o organismes competents. Si són fetes per escrit, es poden presentar en un plec tancat, que s'ha de lliurar sota rebut.

Dos. Si els interns interposen algun dels recursos previstos en aquesta Llei, els han de presentar així mateix davant el director de l'establiment, qui els ha de fer arribar a l'autoritat judicial, i lliurar-ne una còpia segellada al recurrent.

CAPÍTOL VIII

COMUNICACIONS I VISITES

Article cinquanta-u

U. Els interns estan autoritzats per comunicar periòdicament, de forma oral i escrita, en la seva pròpia llengua, amb els seus familiars, amics i representants acreditats d'organismes i institucions de cooperació penitenciària, excepte en els casos d'incomunicació judicial.

Aquestes comunicacions s'han de dur a terme de manera que es respecti al màxim la intimitat i no tenen més restriccions, quant a les persones i a la manera, que les imposades per raons de seguretat, d'interès de tractament i del bon ordre de l'establiment.

Dos. Les comunicacions dels interns amb l'advocat defensor o amb l'advocat expressament cridat en relació amb assumptes penals i amb els procuradors que els representin, s'han de dur a terme en departaments apropiats i no poden ser suspeses o intervingudes excepte per ordre de l'autoritat judicial i en els supòsits de terrorisme.

Tres. En els mateixos departaments poden ser autoritzats els interns a comunicar amb professionals accre-

tats en el que es relacioni amb la seva activitat, amb els assistents socials i amb capellans o ministres de la seva religió, la presència dels quals hagi estat reclamada prèviament. Aquestes comunicacions poden ser intervingudes de la forma que s'estableixi reglamentàriament.

Quatre. Les comunicacions previstes en aquest article es poden efectuar telefònicament en els casos i amb les garanties que es determinin en el Reglament.

Cinc. Les comunicacions orals i escrites previstes en aquest article poden ser suspeses o intervingudes motivadament pel director de l'establiment, qui n'ha de donar compte a l'autoritat judicial competent.

Article cinquanta-dos

U. En els casos de defunció, malaltia o accident greu de l'intern, el director ha d'informar el familiar més pròxim o la persona designada per aquell.

Dos. Igualment s'ha d'informar l'intern de la mort o malaltia greu d'un parent pròxim o d'una persona íntimament vinculada amb aquell.

Tres. Tot intern té dret a comunicar immediatament a la seva família i al seu advocat la seva detenció, així com a comunicar el seu trasllat a un altre establiment en el moment d'ingressar-hi.

Article cinquanta-tres

Els establiments han de disposar de locals annexos especialment adequats per a les visites familiars o de propparents íntims dels interns que no puguin obtenir permisos de sortida.

Aquestes visites es concedeixen amb subjecció al que disposa el número u, paràgraf dos, de l'article cinquanta-u, i en els casos, amb els requisits i la periodicitat que reglamentàriament es determinin.

CAPÍTOL IX

ASSISTÈNCIA RELIGIOSA

Article cinquanta-quatre

L'Administració ha de garantir la llibertat religiosa dels interns i facilitar els mitjans perquè aquesta llibertat es pugui exercir.

CAPÍTOL X

INSTRUCCIÓ I EDUCACIÓ

Article cinquanta-cinc

U. A cada establiment hi ha d'haver una escola en què es dugui a terme la instrucció dels interns, i en especial, dels analfabets i joves.

Dos. Els ensenyaments que s'imparteixin als establiments s'han d'ajustar en la mesura que es pugui a la legislació vigent en matèria d'educació i formació professional.

Tres. L'Administració penitenciària ha de fomentar l'interès dels interns per l'estudi i ha de donar les màximes facilitats perquè els qui no puguin seguir els cursos a l'exterior ho facin per correspondència, ràdio o televisió.

Article cinquanta-sis

L'Administració ha d'organitzar les activitats, educatives, culturals i professionals d'acord amb el sistema oficial, de manera que els interns puguin obtenir les titulacions corresponents, per a la qual cosa tenen dret a

comunicar amb els seus professors als únics efectes de realitzar els exàmens corresponents.

Article cinquanta-set

A cada establiment hi ha d'haver una biblioteca proveïda de llibres adequats a les necessitats culturals i professionals dels interns, que a més poden utilitzar els llibres facilitats pel servei de biblioteques ambulants establert per l'Administració o entitats particulars amb la mateixa finalitat.

Article cinquanta-vuit

Els interns tenen dret a disposar de llibres, diaris i revistes de lliure circulació a l'exterior, amb les limitacions que, en casos concrets, aconsellin les exigències del tractament individualitzat, amb la resolució motivada prèvia de l'equip d'observació i tractament de l'establiment. Així mateix han d'estar informats a través d'audicions radiofòniques, televisives i altres d'anàlogues.

TÍTOL III

Del tractament

Article cinquanta-nou

U. El tractament penitenciari consisteix en el conjunt d'activitats directament dirigides a la consecució de la reeducació i reinserció social dels penats.

Dos. El tractament pretén fer de l'intern una persona amb la intenció i la capacitat de viure respectant la llei penal, així com de subvenir les seves necessitats. Amb aquesta finalitat, s'ha de procurar, en la mesura que es pugui, desenvolupar en ells una actitud de respecte a ells mateixos i de responsabilitat individual i social respecte a la seva família, al país i a la societat en general.

Article seixanta

U. Els serveis encarregats del tractament s'han d'esforçar per conèixer i tractar totes les peculiaritats de personalitat i ambient del penat que puguin ser un obstacle per a les finalitats indicades a l'article anterior.

Dos. Per a això, s'han d'utilitzar, quan sigui possible, tots els mètodes de tractament i els mitjans que, respectant sempre els drets constitucionals no afectats per la condemna, puguin facilitar l'obtenció de les finalitats esmentades.

Article seixanta-u

U. S'ha de fomentar que l'intern participi en la planificació i execució del seu tractament i col·laborar perquè, en el futur, sigui capaç de portar, amb consciència social, una vida sense delictes.

Dos. S'han d'estimular, quan sigui possible, l'interès i la col·laboració dels interns en el seu propi tractament. La satisfacció dels seus interessos personals s'ha de tenir en compte en la mesura compatible amb les finalitats d'aquest.

Article seixanta-dos

El tractament s'ha d'inspirar en els principis següents:

a) Ha d'estar basat en l'estudi científic de la constitució, el temperament, el caràcter, les aptituds i les actituds del subjecte a tractar, així com del seu sistema dinámico-motivacional i de l'aspecte evolutiu de la seva personali-

tat, conduent a un enjudiciament global d'aquesta, que s'ha de recollir en el protocol de l'intern.

b) Ha de guardar relació directa amb un diagnòstic de personalitat criminal i amb un judici pronòstic inicial, que s'han d'emetre prenent com a base una consideració ponderada de l'enjudiciament global a què es refereix l'apartat anterior, així com el resum de la seva activitat delictiva i de totes les dades ambientals, ja siguin individuals, familiars o socials, del subjecte.

c) Ha de ser individualitzat, i ha de consistir en la utilització variable de mètodes medicobiològics, psiquiàtrics, psicològics, pedagògics i socials, en relació amb la personalitat de l'intern.

d) En general ha de ser complex i exigir la integració de diversos dels mètodes esmentats en una direcció de conjunt i en el marc del règim adequat.

e) Ha de ser programat i fixar el pla general que s'ha de seguir en la seva execució, la intensitat superior o inferior en l'aplicació de cada mètode de tractament i la distribució de les ocupacions concretes integrants d'aquest entre els diversos especialistes i educadors.

f) Ha de ser de caràcter continu i dinàmic, dependent de les incidències en l'evolució de la personalitat de l'intern durant el compliment de la condemna.

Article seixanta-tres

Per a la individualització del tractament, després de l'observació adequada de cada penat, s'ha de realitzar la seva classificació, i se l'ha de destinar a l'establiment el règim del qual sigui més adequat al tractament que se li hagi assenyalat, i, si s'escau, al grup o secció més idoni dins d'aquell. La classificació ha de prendre en compte no solament la personalitat i l'historial individual, familiar, social i delictiu de l'intern, sinó també la durada de la pena i mesures penals si s'escau, el medi a què probablement retornarà i els recursos, facilitats i dificultats existents en cada cas i moment per al bon èxit del tractament.

Article seixanta-quatre

U. L'observació dels preventius s'ha de limitar a recollir la màxima informació possible sobre cadascun d'ells a través de dades documentals i d'entrevistes, i mitjançant l'observació directa del comportament, establint sobre aquestes bases la separació o classificació interior en grups a què fa referència l'article setze, i tot això quan sigui compatible amb la presumpció d'innocència.

Dos. Una vegada recaiguda sentència condemnatòria, la informació anterior s'ha de completar amb un estudi científic de la personalitat de l'observat, i sobre la base d'aquests estudis i informacions s'ha de formular una determinació del tipus criminològic, un diagnòstic de capacitat criminal i d'adaptabilitat social i la proposta raonada de grau de tractament i de destinació al tipus d'establiment que correspongui.

Article seixanta-cinc

U. L'evolució en el tractament determina una nova classificació de l'intern, amb la consegüent proposta de trasllat a l'establiment del règim que correspongui, o, dins d'aquest, el pas d'una secció a una altra de diferent règim.

Dos. La progressió en el tractament depèn de la modificació dels sectors o trets de la personalitat directament relacionats amb l'activitat delictiva; es manifesta en la conducta global de l'intern, i comporta un acreixement de la confiança dipositada en aquest i l'atribució de responsabilitats, cada vegada més importants, que impliquin més llibertat.

Tres. La regressió de grau és procedent quan s'aprecii en l'intern, en relació amb el tractament, una evolució desfavorable de la seva personalitat.

Quatre. Cada sis mesos com a màxim, els interns han de ser estudiats individualment per reconsiderar la seva classificació anterior, i s'ha de prendre la decisió que correspongui, que s'ha de notificar a l'interessat.

Quan un mateix equip reiteri per segona vegada la qualificació de primer grau, l'intern pot sol·licitar que la seva pròxima proposta de classificació es faci a la central d'observació. El mateix dret li correspon quan, es trobi en segon grau, i es doni la mateixa circumstància, i hagi arribat a la meitat del compliment de la condemna.

Article seixanta-sis

U. Per a grups determinats d'interns, el tractament dels quals ho requereixi, es pot organitzar als centres corresponents programes basats en el principi de comunitat terapèutica.

Dos. S'ha de concedir una atenció especial a l'organització en els establiments de compliment de les sessions d'assessorament psicopedagògic i de psicoteràpia de grup que es considerin convenients atesos la programació del tractament i els criteris de selecció usats en aquests mètodes així com la realització de teràpia de comportament i de procediments tendents a modificar el sistema d'actituds de l'intern quan siguin desfavorables o negatius, tot això amb respecte absolut per la personalitat d'aquest.

Tres. En el programa de tractament també s'han d'integrar la formació i el perfeccionament professional dels subjectes la readaptació dels quals ho requereixi, que s'ha de realitzar amb assessorament psicològic continu durant el procés formatiu i amb l'orientació personal corresponent prèvia.

Article seixanta-set

Conclòs el tractament o pròxima la llibertat de l'intern, s'ha d'emetre un informe pronòstic final, en què es manifestin els resultats aconseguits pel tractament i un judici de probabilitat sobre el comportament futur del subjecte en llibertat, que, si s'escau, s'ha de tenir en compte en l'expedient per a la concessió de la llibertat condicional.

Article seixanta-vuit

U. Als centres especials el tractament s'harmonitza amb la finalitat específica de cadascuna d'aquestes institucions.

Dos. Als establiments per a joves menors de vint-i-un anys, en concloure el tractament amb l'emissió del judici pronòstic final, s'ha de procurar l'avaluació del resultat d'aquest a través de les dades que proporcionin els serveis centrals corresponents.

Article seixanta-nou

U. Les tasques d'observació, classificació i tractament les han de realitzar els equips qualificats d'especialistes, la composició i les funcions dels quals s'han de determinar en l'estatut orgànic de funcionaris. Aquests equips compten amb la col·laboració i participació dels ciutadans i d'institucions o associacions públiques o privades ocupades en la resocialització dels reclusos.

Dos. Per tal de obtenir la recuperació social dels interns en règims ordinari i obert, es pot sol·licitar la col·laboració i participació dels ciutadans i d'institucions o associacions públiques o privades ocupades en la resocialització dels reclusos.

Article setanta

U. Per a l'assessorament adequat en matèria d'observació, classificació i tractament dels interns, hi ha d'haver una central penitenciària de observació, on ha d'actuar un equip tècnic d'especialistes amb les finalitats següents:

- a) Completar la tasca dels equips d'observació i de tractament en les seves tasques específiques.
- b) Resoldre els dubtes i les consultes de caràcter tècnic que formuli el centre directiu.
- c) Realitzar una tasca d'investigació criminològica.
- d) Participar en les tasques docents de l'escola d'estudis penitenciaris.

Dos. Per aquesta central han de passar els interns la classificació dels quals resulti difícil o dubtosa per als equips dels establiments o els grups o tipus d'aquells les peculiaritats dels quals convingui investigar segons el parer del centre directiu.

Article setanta-u

U. El fi primordial del règim dels establiments de compliment és aconseguir-hi l'ambient adequat per a l'èxit del tractament; en conseqüència, les funcions regimentals han de ser considerades com a mitjans i no com a finalitats en si mateixes.

Dos. Les activitats integrants del tractament i del règim, encara que regides per un principi d'especialització, han d'estar degudament coordinades. La Direcció de l'establiment ha d'organitzar els diferents serveis de manera que els membres del personal obtinguin la comprensió necessària de les seves corresponents funcions i responsabilitats per aconseguir la coordinació indispensable.

Article setanta-dos

U. Les penes privatives de llibertat s'executen segons el sistema d'individualització científica, separat en graus, l'últim dels quals és el de llibertat condicional, d'acord amb el que determina el Codi penal.

Dos. Els graus segon i tercer s'han de complir respectivament en establiments de règim ordinari i de règim obert. Els classificats en primer grau han de ser destinats als establiments de règim tancat, d'acord amb el que preveu el número u de l'article deu d'aquesta Llei.

Tres. Sempre que de l'observació i classificació corresponent d'un intern resulti estar en condicions per a això, pot ser situat inicialment en un grau superior, llevat del de llibertat condicional, sense haver de passar directament pels que el precedeixen.

Quatre. En cap cas no es pot mantenir un intern en un grau inferior quan per l'evolució del seu tractament es faci mereixedor de la seva progressió.

TÍTOL IV

De l'assistència postpenitenciària

Article setanta-tres

U. El condemnat que hagi complert la seva pena i el que d'alguna altra manera hagi extingit la seva responsabilitat penal han de ser plenament reintegrats en l'exercici dels seus drets com a ciutadans.

Dos. Els antecedents no poden ser en cap cas motiu de discriminació social o jurídica.

Article setanta-quatre

El Ministeri de Justícia, a través de la Comissió d'Assistència Social, organisme dependent de la Direcció

General d'Institucions Penitenciàries, l'estructura i les funcions del qual s'han de determinar en el reglament orgànic del departament esmentat, ha de prestar als interns, als alliberats condicionals o definitius i als familiars dels uns i dels altres l'assistència social necessària.

Article setanta-cinc

U. El personal assistencial de la Comissió d'Assistència Social està constituït per funcionaris que passen a prestar els seus serveis en l'òrgan esmentat, amb exclusió de qualssevol altres activitats que no siguin les estrictament assistencials.

Dos. La Comissió d'Assistència Social ha de col·laborar de forma permanent amb les entitats dedicades especialment a l'assistència dels interns i al tractament dels excarcerats que hi hagi en el lloc on radiquin els establiments penitenciaris.

TÍTOL V

Del jutge de vigilància

Article setanta-sis

U. El jutge de vigilància té atribucions per fer complir la pena imposada, resoldre els recursos referents a les modificacions que pugui experimentar d'acord amb el que prescriuen les lleis i els reglaments, salvaguardar els drets dels interns i corregir els abusos i les desviacions que es puguin produir en el compliment dels preceptes del règim penitenciar.

Dos. Correspon especialment al jutge de vigilància:

a) Adoptar totes les decisions necessàries perquè es portin a terme els pronunciaments de les resolucions pel que fa a les penes privatives de llibertat, assumint les funcions que correspondrien als jutges i tribunals sentenciadors.

b) Resoldre sobre les propostes de llibertat condicional dels penats i acordar les revocacions que escaiguin.

c) Aprovar les propostes que formulin els establiments sobre beneficis penitenciaris que puguin comportar l'escurçament de la condemna.

d) Aprovar les sancions d'aïllament en cel·la d'una durada superior a catorze dies.

e) Resoldre per via de recurs les reclamacions que formulin els interns sobre sancions disciplinàries.

f) Resoldre basant-se en els estudis dels equips d'observació i de tractament, i si s'escau de la Central d'Observació, els recursos referents a la classificació inicial i a progressions i regressions de grau.

g) Acordar el que sigui procedent sobre les peticions o queixes que els interns formulin en relació amb el règim i el tractament penitenciar quan afecti els drets fonamentals o els drets i beneficis penitenciaris d'aquells.

h) Realitzar les visites als establiments penitenciaris que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

i) Autoritzar els permisos de sortida la durada dels quals sigui superior a dos dies, excepte dels classificats en tercer grau.

j) Conèixer el pas als establiments de règim tancat dels reclusos a proposta del director de l'establiment.

Article setanta-set

Els jutges de vigilància es poden dirigir a la Direcció General d'Institucions Penitenciàries, i formular propostes referents a l'organització i desenvolupament dels serveis de vigilància, a l'ordenació de la convivència interior en els establiments, a l'organització i activitats dels tallers, escola, assistència mèdica i religiosa, i en general a les

activitats regimentals, economicoadministratives i de tractament penitenciar en sentit estricte.

Article setanta-vuit

U. Pel que fa a les qüestions orgàniques referents als jutges de vigilància i als procediments de la seva actuació, cal atènyer-se al que disposen les lleis corresponents.

Dos. Els jutges de vigilància han de tenir la seva residència en el territori en què radiquin els establiments penitenciaris sotmesos a la seva jurisdicció.

TÍTOL VI

Dels funcionaris

Article setanta-nou

Correspon a la Direcció General d'Institucions Penitenciaris del Ministeri de Justícia la direcció, organització i inspecció de les institucions que es regulen en aquesta Llei, excepte respecte de les comunitats autònomes que hagin assumit en els seus respectius estatuts l'execució de la legislació penitenciar i gestió conseqüent de l'activitat penitenciar.

Article vuitanta

U. Per a l'exercici de les funcions que li estan encomanades l'Administració penitenciar ha de disposar del personal necessari i degudament qualificat.

Dos. Els funcionaris penitenciaris tenen la condició de funcionaris públics, amb els drets, deures i incompatibilitats regulats per la legislació general de funcionaris civils de l'Administració de l'Estat.

En l'exercici de les seves funcions s'ha d'atènyer al principi d'imparcialitat política, de conformitat amb les normes constitucionals.

Tres. La selecció i, si s'escau, l'ascens dels funcionaris penitenciaris s'ha d'ajustar als mateixos procediments establerts en l'Estatut de la funció pública.

Quatre. Abans de començar la seva activitat, els funcionaris penitenciaris han de rebre la formació específica, tant teòrica com pràctica, al centre oficial adequat que reglamentàriament es determini.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Fins que no es dictin les normes esmentades a l'article setanta-vuit, el jutge de vigilància s'ha d'atènyer als articles cinc-cents vint-i-sis, nou-cents vuitanta-cinc, nou-cents vuitanta-set, nou-cents noranta i concordants de la Llei d'enjudiciament criminal.

Segona.—En el desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'han de tenir en compte les previsions que, amb relació a l'Administració penitenciar, puguin incloure els estatuts d'autonomia que adoptin les diferents nacionalitats i regions.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Els drets reconeguts als interns en aquesta Llei poden ser suspesos parcialment i temporalment per acords dels ministeris de Justícia i Interior en els supòsits d'alteracions greus de l'ordre en un centre, que obliguin l'autoritat penitenciar a requerir la intervenció dels cosos de seguretat de l'Estat.

U. Des del moment en què intervinguin les forces esmentades el cap d'aquestes ha d'assumir la direcció de l'establiment penitenciar quant a custòdia, vigilància i restauració de l'ordre, sens perjudici que l'autoritat penitenciar continuï en la direcció de les activitats de tracta-

ment, procediment administratiu en relació amb les autoritats judicials, règim economicoadministratiu i funcions assistencials.

Dos. Independentment del supòsit considerat en el número anterior, els ministeris de Justícia i Interior poden acordar, per raons de seguretat pública, que la custòdia i la vigilància interior d'un establiment tancat o d'un departament especial d'aquest correspongui als cossos de la seguretat de l'Estat.

Tres. En els supòsits compresos en els dos paràgrafs anteriors s'ha de donar compte immediatament de l'acord adoptat pels ministeris de Justícia i Interior a la Comissió de Justícia del Congrés dels Diputats als efectes que adopti la resolució que reglamentàriament escaigui.

Segona.—En el termini màxim d'un any el Govern ha d'aprovar el Reglament que desplegui aquesta Llei, i mentre continua en vigor el Reglament dels serveis de presons aprovat pel Decret de dos de febrer de mil nou-cents cinquanta-sis i modificat pels decrets dos mil set-cents cinc/mil nou-cents seixanta-quatre, de vint-i-set de juliol; cent seixanta-dos/mil nou-cents seixanta-vuit, de vint-i-cinc de gener; mil tres-cents setanta-dos/mil nou-cents setanta, de trenta d'abril, i Reial decret dos mil dos-cents setanta-tres/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-nou de juliol, en el que no s'oposi als preceptes de la Llei general penitenciària.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, vint-i-sis de setembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

23709 *LLEI ORGÀNICA 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.* («BOE» 239, de 5-10-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

CAPÍTOL PRIMER

Del Tribunal Constitucional, la seva organització i les seves atribucions

Article primer

U. El Tribunal Constitucional, com a intèrpret suprem de la Constitució, és independent dels altres òrgans constitucionals i està sotmès només a la Constitució i a aquesta Llei orgànica.

Dos. És únic en el seu ordre i estén la seva jurisdicció a tot el territori nacional.

Article segon

U. El Tribunal Constitucional coneix en els casos i en la forma que aquesta Llei determina:

a) Del recurs i de la qüestió d'inconstitucionalitat contra Lleis, disposicions normatives o actes amb força de llei.

b) Del recurs d'empara per violació dels drets i llibertats públics que s'especifiquen a l'article cinquanta-tres, dos, de la Constitució.

c) Dels conflictes constitucionals de competència entre l'Estat i les comunitats autònomes o dels d'aquestes entre si.

d) Dels conflictes entre els òrgans constitucionals de l'Estat.

e) Del control previ de constitucionalitat en els casos previstos a la Constitució i en aquesta Llei.

f) De les impugnacions previstes al número dos de l'article cent seixanta-u de la Constitució.

g) De la verificació dels nomenaments dels magistrats del Tribunal Constitucional, per jutjar si aquests reuneixen els requisits requerits per la Constitució i aquesta Llei.

h) De les altres matèries que li atribueixen la Constitució i les lleis orgàniques.

Dos. El Tribunal Constitucional pot dictar reglaments sobre el seu propi funcionament i organització, així com sobre el règim del seu personal i serveis, dins l'àmbit d'aquesta Llei. Aquests reglaments, que han de ser aprovats pel Tribunal en ple, s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», autoritzats pel seu president.

Article tercer

La competència del Tribunal Constitucional s'estén al coneixement i decisió de les qüestions perjudicials i incidentals no pertanyents a l'ordre constitucional, directament relacionades amb la matèria de què coneix, als únics efectes de l'enjudiciament constitucional d'aquesta.

Article quart

U. En cap cas no es pot promoure qüestió de jurisdicció o competència al Tribunal Constitucional.

Dos. El Tribunal Constitucional ha d'aprecia, d'ofici o a instància de part, la seva falta de jurisdicció o de competència.

Article cinquè

El Tribunal Constitucional està integrat per dotze membres, amb el títol de magistrats del Tribunal Constitucional.

Article sisè

U. El Tribunal Constitucional actua en ple o en sala.

Dos. El ple està integrat per tots els magistrats del Tribunal. El presideix el president del Tribunal i, si hi manca, el vicepresident i, si hi manquen tots dos, el magistrat més antic en el càrrec i, en cas d'igual antiguitat, el de més edat.

Article setè

U. El Tribunal Constitucional consta de dues sales. Cada sala està composta per sis magistrats nomenats pel Tribunal en ple.

Dos. El president del Tribunal també ho és de la sala primera, que presideix, si hi manca, el magistrat més antic i, en cas d'igualtat d'antiguitat, el de més edat.